

[Lowzow.]

end det samfundsforvridende bylandmandslovforslag, som vi er blevet belastet med og arbejder med i øjeblikket. En lovgivning som den, vi her behandler, kan, rigtigt udformet, være en direkte vej til fremme af den ønskelige struktur i landbruget og dermed den samfundsønskelige produktionsfremgang i modsætning til den restriktive ånd, som går igennem hele bylandmandslovforslaget.

Landbrugsministeren meddeler både i bemærkningerne og i fremsættelsen, at landbrugets rentabilitet bliver væsentlig forbedret efter indgangen til EF. Det er der i dag stor tvivl om blandt de praktiske landmænd. Der er ingen, der er i tvivl om, at landet som sådant får betydelig fordel ved tilhørsforholdet til EF og ved landbrugserhvervets fordel ved EF, men om det når ud til den almindelige landmand, er man efterhånden meget i tvivl om, og det er der stor skuffelse over. Den fremgang, som de har ventet på i 10 år, forsvinder måske i regeringens Ebberød Bank-økonomi.

I loven skal der nu også indsnige sig en maksimering af handelsværdien. Det er noget meget ømtåligt at anvende, da man dermed har kimen til også med denne lov at fastholde et urentabelt produktionsmønster, som vil blive ved med at behøve statsstøtte. Det er de produktionsaktive og fleksible brug, vi skal støtte, hvis samfundets interesser skal imødekommes, og det kan de være i alle størrelser. I denne lov indføres som definition for landmænd den samme, som er blevet brugt i moderniseringsdirektivet, nemlig at mindst halvdelen af arbejdstiden anvendes i selvstændigt landbrug, og at mindst halvdelen af indkomsten skal komme herfra. Denne formulering er så vanskelig i anvendelse, at jeg håber, at man i begge love finder en ny formulering eller i alle tilfælde en klargøring af den, og hvis der sker en ændring i den ene lov, formoder jeg, at den anden naturligt må følge med.

I lovforslaget ændrer man ansøgningsfristen fra 1 år til 2 måneder. Jeg ved nok, at ministeren begrunder det med, at man går over til at forbinde tilskuddene med det, man kalder den rene købesum. Men alligevel synes jeg, at det i praksis kan være meget vanskeligt for en ung landmand med en så kort frist. Der kan meget let ske det, at han

i den periode er optaget af alt muligt andet i forbindelse med overtagelsen af en bedrift, så at det, der hedder papirarbejde, kan træde en lille smule i baggrunden. Jeg ser ikke nogen som helst risiko ved at forlænge fristen, for normalt vil alle vel skynde sig at få et fastslået tilsagn om støtte.

Det kan være rigtigt, som ministeren siger, at hvad der sker efter overtagelsen, i videst muligt omfang skal overføres til en lov i overensstemmelse med EFs moderniseringsdirektiv. Men jeg er her ikke så sikker på, at det hjemlige lovforslag er de vises sten, og vor endelige stilling vil afhænge af en samlet vurdering af alle disse love under ét. Vi vil mene, at der er et rimeligt grundlag for udvalgsarbejdet i det fremsatte lovforslag, og håber på, at man herigennem vil nå et godt og positivt resultat.

Søren Jensen (Hasseri): Jeg kan ikke undlade indledningsvis at udtale min glæde over at se den tidligere landbrugsminister i hans gamle stilling ikke mindst på baggrund af de venlige bemærkninger, den nuværende fiskeriminister i sin tid gjorde om den lovgivning, vi har til behandling. Jeg husker, den dengang blev betegnet som den bedste af de landbrugslove, vi har.

Venstre betragter også denne lovgivning som både god og vigtig. Den har i en for landbruget svær tid bidraget til at fastholde ungdommen ved erhvervet og bidraget til, at også de unge, som ikke kunne få støtte hjemmefra eller andetsteds, har været i stand til at få eget landbrug. Ved at fastholde unge ved erhvervet har lovgivningen også bidraget til at fastholde den store animalske produktion, som vi står med her ved indgangen til EF. Jeg tænker ikke mindst på kvægbesætningerne, som både i dag og fremover vil være et aktiv ikke alene for landbruget, men i høj grad for det danske samfund.

Det er nemlig i samfundets interesse, at vi opretholder en stor animalsk produktion og eksport, men det kan kun ske, hvis vi kan fastholde ungdommen ved erhvervet. Hvis afvandringer på ny tager til, som vi har været vidne til det i en lang årrække, vil det først og fremmest gå ud over den animalske produktion, især vor kvægproduktion.

Det er med baggrund i disse ting, denne lovgivning er blevet væsentlig forbedret